

Kim Christiansen (DF):

Jeg er som sagt glad for, at vi får bekræftet, at det stadig væk er regeringens politik. I flerårsaf-talen står bl.a. også, at man har afsat 18 mio. kr. til et juridisk rejsehold, og det må jo være, som jeg i hvert fald forstår det her, lidt i det led, at der er et kapacitetsproblem.

Var der ikke en mulighed for, at man kunne gå ind og trække på det her rejsehold for i hvert fald ikke at bremse det opsøgende arbejde?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu synes jeg, det er vigtigt at fastholde, at der ikke har været tale om en opbremsning af det verserende arbejde. Sagen er den, at der er en treleddet strategi fra Københavns Politi, hvor man dels går efter bagmændene, dels går efter pushermellemeleddet og så også går efter restaurationsmiljøet. Der er det selvfølgelig en prioritering, hvordan man lægger kræfterne i løbet af en uge, hvor man sætter ind og hvornår.

I den konkrete sag vil jeg sige, at jeg nu har forstået, at det ikke alene bare er et spørgsmål om, at der skulle være nogle flere jurister til at køre nogle sager igennem, men at også efterforskere skal bruge kræfter på de her sager. Så det er sådan et samlet prioriteringsspil, der selvfølgelig gør, at man skal have sikkerhed for, at der er tilstrækkeligt med ressourcer.

Det, jeg synes er vigtigt at få præciseret over for hr. Kim Christiansen, er, at den indsats bliver prioriteret meget højt, det gør den også i Københavns Politi, og det vil den også gøre fremover.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2224

11) Til justitsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvad der er forklaringen på, at regeringen i sit supplerende rege-ringsgrundlag fra august 2003 kunne skrive, at regeringen ville imødekomme kommuner, som ønskede at oprette miljøzoner i byerne, hvor kun tunge køretøjer med partikelfiltre har adgang, når dette ifølge Justitsministeriets nuværende tolkning af grundloven vil være i strid med dennes ekspropriationsbestemmelser?«

Per Clausen (EL):

Baggrunden for det her spørgsmål er jo, at justitsministeren forrige fredag kunne oplyse Fol-

ketinget om, at mulighederne for at lave miljøzoner i København reelt ikke var til stede, fordi det ville stride mod grundlovens ekspropriationsbestemmelser.

Det synes jeg er lidt overraskende, for tilbage i 2003 medvirkede Justitsministeriet jo i et udredningsarbejde omkring miljøzoner, hvor man nåede frem til, at det vurderedes, at der inden for de rammer, som er opstillet i færdselslovens § 92 d, ikke er begrænsninger for, hvilke forsøg der kan påtænkes tilladt. Der vil selvfølgelig principielt også kunne påtænkes forsøg med miljøzoner, hvor der f.eks. stilles krav om, at tunge køretøjers adgang til en miljøzone gøres afhængig af, om de pågældende køretøjer har et partikel-filter påmonteret.

Det er jo præcis det, som man dengang skrev kunne lade sig gøre, som justitsministeren nu siger er grundlovsstridigt. Så er det bare, at jeg ikke helt kan forstå, hvordan man kunne nå frem til to så forskellige konklusioner med 3 års mellemrum.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg da gerne svare hr. Per Clausen på. Jeg vil godt starte med at sige, at regeringens holdning til miljøzoner er klar. Vi ser meget gerne, at der etableres miljøzoner, der kan bidrage til at begrænse de miljø- og sundhedsskadelige konsekvenser, som partikelforureningen indebærer. Det er også det, som hr. Per Clausen tilkendegiver, og det fremgår af det supplerende rege-ringsgrundlag fra august 2003.

En ting er ens hensigter, mål, og hvad man arbejder efter, noget andet er så det at skulle vur-dere konkrete modeller. Justitsministeriet har nu haft lejlighed til at vurdere muligheden for i medfør af forsøgsbestemmelsen i færdselslovens § 92 d at etablere en miljøzoneordning i Køben-havn efter tre forskellige modeller.

Som jeg oplyste i forbindelse med førstebe-handlingen af forslaget til lov om ændring af færdselsloven om indførelse af hjemmel til tidsubegrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, er konklusionen, at hjemmelen i færdselslovens § 92 d har vist sig ikke at være tilstrækkelig til at tillade miljøzoner af den karakter, som Københavns Kommune har ønsket.

Men jeg vil gerne understrege, at Justitsmini-steriet alene har taget stilling til de konkrete mo-deller for en miljøzoneordning i København, som har været forelagt for Justitsministeriet. Disse modeller rejser efter en konkret vurdering ekspropriationsretlige spørgsmål, og modeller-